

tionsomkostningerne, vi maa ned med Lønnen! Jeg ved ikke, om man tilstræber et Anarki i Arbejdsforholdet, eller om man dog ikke vil mene, at det er bedre at have ordnede Lønforhold. Hvis Arbejdsgiverne paa et Tidspunkt, hvor det passer dem, kan forlange Lønnen nedsat, ja, saa maa Arbejderne jo have samme Ret til at sige: Nu passer det os at kræve Lønnen hævet til Trods for, at Overenskomsterne er sluttede for et længere Tidsrum. Mon ikke det ærede Medlem, naar den Situation indtraf — og den kan komme —, vilde være en af de første til at reagere derimod? Jeg tror, han vilde det, men Grundlaget for en saadan Reageren vilde være borte, hvis det lykkedes det ærede Medlem og hans Meningsfæller at naa det Maal, som de for Tiden saa aabenlyst tilstræber. Jeg advarer mod de Bestræbelser, der højlydt er kommet til Orde, navnlig i Dag fra den ærede Talers Side. Det kan have farlige Følger for Samarbejdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i kommende Tider.

Den ærede Taler (Stensballe) var ogsaa inde paa de Vanskeligheder, der var blevet for Eksporten. Mon nu ikke Arbejdsgiverne selv ogsaa har lidt Skyld i det Forhold? Ganske letsindigt iværksatte man jo i Foraaret Lockouten til Trods for, at Statsministeren og Forligsinstitutionen anmodede om at lade være med at iværksætte denne Lockout indenfor Jernindustrien, indtil Arbejdsmændene 14 Dage senere havde holdt Kongres. Hvad sagde Jernindustriens ledende Mænd, som jeg havde den Ære den Gang at være sammen med? De sagde: Nej, de har at slutte sig til det Forslag nu med det samme, og hvis de ikke gør det, lukker vi Fabriksportene. De vilde ikke vente de 14 Dage, og vi kunde ikke give Svaret med det samme, og trods Statsministerens Anmodning om at lade være med at foretage dette Skridt, kastede man Dagen efter nogle og tyve Tusinde Arbejdere indenfor Jernindustrien paa Gaden. Man mente maaske, at naar man gjorde det, vilde Kampen være sluttet i Løbet af et Par Dage. Den kom desværre til at vare i 12 Uger, man kunde ikke knægte Arbejderne saa hurtigt. Og hvad skete der i den Tid? Hvor gik mange af de Bestillinger, som Skibsværfterne laa inde med, og mange Reparationer, som Skibsværfterne kunde

have faaet, hen? Gik de til Skibsværfterne her? Nej, mine Herrer, de gik andre Steder hen og blev udført dér, og naar man en Gang har faaet Forbindelse med udenlandske Firmaer, bryder man den maaske ikke saadan lige straks. Mon ikke noget af Ansvaret for den ringe Eksport netop kan tilskrives den langvarige Lockout, som de Herrer iværksatte den Gang? Lad saa være med at tale alt for højt om de Vanskeligheder, de har, og lad være med at lægge Ansvaret derfor over paa Arbejderne, læg det over paa dem selv, dér hører det hjemme.

Med Hensyn til selve Forslaget, saaledes som det nu foreligger, var det ærede Medlem (Stensballe) ogsaa inde paa at vise, at hans Partifæller under de Forhandlinger, der har været ført i Fællesudvalget, i Virkeligheden har sejret, idet deres Principper er gennemført. Jeg skal gerne indrømme, at det Forslag, her foreligger som Resultat af de mange og langvarige Forhandlinger, er meget daarligt, men naar det er blevet saa daarligt, som det er, kan vi — saadan ser vi for vort Vedkommende paa det — i meget høj Grad takke det ærede Medlem derfor. Men det er jo det, som det ærede Medlem hoverer over. Han siger stolt, at vi har maattet bøje os for de Principper, som han og hans Partifæller har hævdet. Nuvel, vi havde ikke haft noget imod, at disse Forhandlinger var blevet sluttet paa et langt tidligere Tidspunkt og uden noget Resultat, for det, der foreligger her, minder mig i meget høj Grad om en forpjusket, vingeskudt Krage, der kommer hoppende og søger at gemme sig et eller andet Sted. Det er ikke noget, som reelt betyder noget Arbejde for de mange Tusinde arbejdsløse, der nu gaar og venter paa at faa Arbejde, det bliver kun en Skuffelse for deres Vedkommende, ikke andet. Det ærede Medlems Parti har forlangt, at det skal være Nødhjælpsarbejder. Vi har sagt: Vi har en Lov angaaende Nødhjælpsarbejder, denne Lov kan bruges, og ingen vil forhindre dem, der vil sætte Nødhjælpsarbejder i Gang, i at bruge Loven, saaledes som Forudsætningen er, men vi vil naturligvis forhindre, at man søger at drage Ting ind under denne Lov, som ikke hører hjemme dér.

Sammenligner vi nu det Lovforslag,